

DEVIATA KAPITOLA

Význam Poslednej Večere

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 178-188, Kapitola 9.

16. februára 1988 o 5.00 ráno prišlo ku mne slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„Ak dôkladne preskúmate rozličné duchovné idey, ktoré sú základom väčšiny náboženských doktrín a dogiem, nebudete môcť nájsť ani jedinu ideu, áno, ani jedinú, ktorá by nebola deformovaná, nesprávne pochopená, sfaľovaná, prekrútená, externalizovaná, ritualizovaná a vzatá doslovne.“

„Táto závažná situácia vyviera z povahy sveta, v ktorom žijete. Ako viete, je to svet, kde bok po boku s pozitívnym stavom existuje negatívny stav v aktivovanej a dominantnej pozícii. Prítomnosť pozitívneho stavu vo vašom svete je v skutočnosti značne minimálna a znižuje sa geometrickým radom.“

„Od aktivácie negatívneho stavu nebol pozitívny stav nikdy stavom na vašej planéte prevládajúcim. Možno povedať, že pozitívny stav sa cítil a prežíval vo vašom svete ako na nepriateľskom území. Kvôli tejto povahe vášho sveta sa akékoľvek duchovné idey, tam existujúce, dokážu uchytiť len deformovaným, prekrúteným, falšovaným, nesprávne pochopeným, externalizovaným a doslovným spôsobom.“

„Ako si pamätáte z piatej a šiestej kapitoly, jednou z hlavných snáh pseudotvorcov v priebehu ich genetického konštruovania v súčasnosti existujúcich ľudských tvorov bolo rozdeliť jednu myseľ, fungujúcu v troch aspektoch, na tri separované mysle, zapuzdriť ich v kontajneri, špeciálne vytvorenom z genetického a iného materiálu, oddeliť ich od ostatného tela a telesného života a ponechať len nekonečne malé otvory na prúdenie životnej energie, aby udržiavala ľudské telo nažive. Pseudotvorcovia tam umiestnili špeciálne vycvičených strážcov a démonov, aby zachytili akékoľvek duchovné idey, prichádzajúce z najvnútornejšej Duchovnej Mysle a duchovného sveta, prekrútili ich, zmrzčili ich a v tej forme im dovolili prejsť do vonkajšej vedomej mysle.“

„Takže kým nejaká duchovná idea príde do vášho vedomého uvedomenia, prechádza cez početné pasce, podstupujúc vyššie uvedenú negatívnu transformáciu a je vnímaná buď vo svojej deformovanej forme, alebo, veľmi často, v úplne opačnom zmysle, než aký v skutočnosti mala vo svojom počiatočnom bode. Taký je stav duchovného uvedomenia v celej Zóne Vymiestnenia a na vašej planéte.“

„Je tu vždy snaha ritualizovať, externalizovať a zdoslovňovať všetko duchovné, vyvierajúce z najvnútornejšieho stavu duchovného sveta. Tento proces okráda každú duchovnú ideu o jej pravý význam. Takto sa negatívne stavu podarilo úplne skaziť **všetky** v súčasnosti existujúce náboženstvá na vašej planéte. Na tomto princípe negatívny stav fabrikuje akékoľvek nové náboženstvá, kulty a duchovné hnutia.“

„Vzhľadom na tento dôležitý fakt a skutočnosť sa nemožno diviť, že pojem Poslednej Večere je taktiež nesprávne pochopený, zdeformovaný, zritualizovaný, zexternalizovaný a zdoslovený čiže vzatý doslovne. Okolo jej vykonávania sa v niektorých kresťanských náboženstvách vytvoril zložitý ‚mystický‘ rituál, o ktorom sa predpokladá, že v ňom dochádza

k akejsi tajomnej premene chleba na skutočné telo Krista a vína na Jeho skutočnú krv. Až do tohto okamihu nikto nemal žiadne náležité chápanie toho, čo vlastne Posledná Večera znamená a označuje. Jedinou výnimkou z tohto pravidla bolo pôvodné vysvetlenie tohto pojmu vo Swedenborgových spisoch. No hoci Swedenborg vysvetlil jeden z mnohých správnych aspektov pravého významu Poslednej Večere, jeho nasledovníci ju ešte stále berú doslovne a vykonávajú samotný vonkajší rituál, snažiac sa napodobňovať to, čo robil Ježiš Kristus. Robiac to, dusia akýkoľvek význam, vysvetlený Swedenborgom.“

„Čo sa tu neberie do úvahy a na čo sa zabúda je to, že Pán Ježiš Kristus počas Svojho života na vašej planéte vo všetkom Svojom počínaní, vo všetkých Svojich aktivitách a vyhláseniach vyjadril nejaký hlboký vnútorný duchovný význam, podaný jazykom vonkajších foriem. Ako viete, v negatívnom stave nebol a ani nie je dostupný žiadny iný jazyk. Tento fakt znamená, že čokoľvek, čo Pán Ježiš Kristus urobil alebo povedal, nemá žiadnu doslovnú, vonkajšiu konotáciu. Všetky Jeho/Jej skutky a slová boli použité ako dôležité symboly, obsahujúce veľmi hlboký duchovný význam – bez toho, žeby mali nejaký zmysel samy o sebe – okrem toho, že sú ako nádoby, ktoré sa po svojom použití odhodajú.“

„Toto akceptovať je pre ľudské tvory veľmi ťažké. Nezabúdajte, že tam na vašej planéte máte – v priebehu mnohých miliónov rokov nadobudnutý – zlý zvyk brať všetko doslovne a externe. Nie je ľahké zbaviť sa takého zlozvyku. Pre vašu informáciu – jednou z najväčších ťažkostí, čo ľudské tvory majú, obzvlášť fundamentalisti, konzervatívni kresťania a takzvaní novonarodení kresťania, potom čo po svojej fyzickej smrti prídu do duchovného sveta, je toto šokujúce uvedomenie: V doslovnom zmysle Svätej Biblie, ktorý tak veľmi milovali a zdôrazňovali, niet žiadneho pravého významu. Sú dokonca ešte viac šokovaní, keď sa dozvedia, že ani jeden z Listov Apoštolov neobsahuje žiaden vnútorný duchovný zmysel. Toto bolo jednou z mnohých príčin Pavlovho pádu: Bral všetko v krajne doslovnom zmysle, obzvlášť pokiaľ išlo o jeho vlastný národ (Židia a Izrael).“

„A predsa, v príbehu Poslednej Večere je obsiahnuté čosi duchovne veľmi dôležité. Teraz bude povedané niečo, čo unikalo vám všetkým odvtedy, čo sa táto udalosť odohrala.“

„Nie je to náhoda, že všetky štyri Evanjeliá sa zmieňujú o tejto udalosti, hoci Jánovo Evanjelium ju stavia do celkom inej perspektívy. Tento príbeh je zaznamenaný u Matúša 26:26–30; Marka 14:22–26; Lukáša 22:14–20 a Jána 13:1–35.“

„Obsahom tejto udalosti je to, že Ježiš Kristus vediac, že bude zradený a vydaný do rúk pohanov, aby bol ukrižovaný, oslávil poslednú Paschu so Svojimi učeníkmi. Počas tejto oslavy vzal chlieb, vzdal vďaku a rozlomil ho i dal ho Svojim učeníkom hovoriac, že ten chlieb je Jeho telo, ktoré dáva za nich, a že toto by mali robiť na Jeho pamiatku. Potom vzal kalich s vínom a ponúkol im ho, zároveň vyhlasujúc, že ten kalich je Novou Zmluvou v Jeho krvi, prelievanou za mnohých – pre odpustenie ich hriechov. A že nebude môcť piť z plodu viniča, kým nepríde kráľovstvo Božie. Tento príbeh sa v plnosti svojho doslovného zmyslu opakuje v Prvom Liste Pavla Korinťanom, kapitola 11, verše 23–26.“

„Berúc teda všetko, čo Pán Ježiš Kristus v tom čase povedal, doslovne, všetky kresťanské cirkvi ustanovili posvätný rituál Poslednej Večere, robiac ho jednou z najsvätejších dogiem svojich učení. Svätým sa stal samotný rituál, a nie to, čo v skutočnosti symbolizuje. Nikto sa vlastne ani len nezaujíma o symbolizmus, ktorý predstavuje.“

„Vezmime si príbeh Poslednej Večere, ako je zaznamenaný v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 22:14–20:“

„Verš 14: ‚A keď tá hodina prišla, sadol si a dvanásť apoštolov s Ním.‘ “

„A keď tá hodina prišla‘ značí završenie jednej fázy poslania Pána Ježiša Krista.“

„Sadol si‘ značí uznanie, že táto fáza poslania bola splnená.“

„A dvanásť apoštolov s Ním‘ znamená, že všetky aspekty právd a dobier, ako aj cieľ a neprávdy boli náležite usporiadané a dané do poriadku kvôli nasledujúcej, najrozhodujúcejšej bitke s negatívnym stavom.“

„Verš 15: ‚Vtedy im povedal: ‚S *vrúcnou* túžbou som si želal byť s vami tohto Baránka, skôr než budem trpieť;“ ‘ ‘ ‘

„Vtedy im povedal‘ značí potrebu podeliť sa. Božská Láska a Múdrosť Pána Ježiša Krista si neželá nič viac, než podeliť sa s každým vo Stvorení o všetko, čo má a čo prežíva.“

„S vrúcnou túžbou som si želal byť s vami tohto Baránka, skôr než budem trpieť“ označuje, že je potrebné podeliť sa o nesmierne dôležitú duchovnú záležitosť ohľadne pravej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, čo je symbolizované týmto Baránkom, pred Jeho/Jej vstupom do Pekiel.“

„Verš 16: ‚lebo hovorím vám, nebudem už z neho byť, kým sa to nenaplní v kráľovstve Božom.“ ‘ ‘ ‘

„Býť Baránka znamená akceptovať pravdu o svojej prirodzenosti. Keďže pravda je vždy odvodená z Najvyššieho, jedinec nemôže náležite pochopiť svoju prirodzenosť či osvojiť si ju bez uznania toho, že Najvyšší je pravým zdrojom jeho totožnosti, pretože je pravým zdrojom jeho života.“

„V tomto ohľade je to však Ježiš Kristus, kto to hovorí. To má oveľa hlbší význam. Hovoriac to, Ježiš Kristus akceptuje fakt Svojej pravej Božskej Prirodzenosti, ktorá sa stala telom a akceptuje ten fakt, že toto telo – ľudské telo – musí byť fuzionované do Prirodzenosti Najvyššieho, aby sa Najvyšší stal totalitou Pána Ježiša Krista. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus hovorí: ‚nebudem už z neho byť, kým sa to nenaplní v kráľovstve Božom‘, čím mieni, že fúzia toho tela, ktoré bolo urobené božským, sa nemôže konať nikde inde než v Najvyššom, cez Jeho/Jej Absolútnu Vonkajšiu Mysel‘ (kráľovstvo Božie). Tento proces sa završuje v duchovnom svete a plná pravda ohľadne tejto revolučnej záležitosti bude zjavená neskôr (‚kým nepríde kráľovstvo Božie‘).“

„Verš 17: ‚Potom vzal kalich, vzdal vďaky a povedal: ‚Vezmite a rozdeľte si medzi sebou;“ ‘ ‘ ‘

„Verš 18: ‚lebo hovorím vám, nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde kráľovstvo Božie.“ ‘ ‘ ‘

„Potom vzal kalich‘ znamená uznanie Jeho vonkajšej fyzickej formy, ktorá bola vytvorená z prvkov Jozefa a Márie, ktoré však teraz boli v procese konečného aktu zbožštenia, označeného slovom ‚vzal‘. To znamená, že to božské z prvkov, pochádzajúcich z Najvyššieho, si privlastnilo zbožštenú vonkajšiu formu, pôvodne vytvorenú z prvkov Zóny Vymiestnenia.“

„Vzdal vďaky‘ znamená plné uznanie, že toto je pravdivá skutočnosť. ‚A povedal‘ značí podelenie sa s touto pravdou. ‚Vezmite a rozdeľte si medzi sebou‘ značí nutnosť akceptovania faktu ohľadne Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista a spôsobu, akým sa ustanovuje vzťah každého voči Nemu/Nej v Jeho/Jej Novej Prirodzenosti.“

„Rozdeliť si medzi sebou‘ znamená robiť to zo slobodnej vôle všetkých, prostredníctvom vzájomného procesu podelenia sa jedného s druhým o jedinečnú individuálnu skúsenosť vo

vzťahu s pravou Novou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista. Také rozdelenie sa zlepšuje a obohacuje vnímanie skúsenosti, ktorú jediniec má vo vzťahu k tomuto faktu.“

„Lebo hovorím vám“ zdôrazňuje pravdu tejto veci. „Nebudem piť z plodu viniča“ značí, že vo vonkajšom stupni Zóny Vymiestnenia – z pozície toho stupňa, tu predstavovaného plodom viniča – sa nič nemôže docieľiť, lebo neobsahuje žiadnu duchovnú pravdu (vino). „Kým nepríde kráľovstvo Božie“ znamená, že sa to môže dosiahnuť len z pozície duchovnej pravdy, ktorá v sebe priamo zakúsila všetky dopady všetkých nepráv negatívneho stavu. Len z tej pozície môžu byť všetky tieto nepravdy anulované.“

„Verš 19: „A vzal chlieb, vzdal vďaky, rozlomil ho a podal im ho hovoriac: „Toto je Moje telo, ktoré sa obetuje za vás; toto robte na Moju pamiatku.“ ‘ ‘ “

„A vzal chlieb“ značí akceptovanie toho faktu, že život v Jeho fyzickom tele bol čisto Božského pôvodu – z Božského Dobra. „Vzdal vďaky a rozlomil ho“ značí uznanie, že tento fakt je pravou realitou, ktorá je neustále znesväcovaná negatívnym stavom. „A podal im ho hovoriac“ znamená zjavenie tejto pravdy – z dobra Jeho/Jej srdca či Božského – a rozdelenie sa o ňu.“

„Toto je Moje telo, ktoré sa obetuje za vás“ označuje potvrdenie prítomnosti Božského vo forme vytvorenej z prvkov Zóny Vymiestnenia, čo je podmienkou spasenia všetkých, chytených do pasce negatívneho stavu. „Toto robte na Moju pamiatku“ znamená potrebu neustáleho uvedomovania si, že Božské bolo urobené Ľudským a že Ľudské bolo urobené Božským, pretože od takého uvedomenia závisí jedincovo vyslobodenie sa z otroctva negatívneho stavu zlé a nepráv.“

„Verš 20: „Tak isto po večeri vzal aj kalich hovoriac: „Tento kalich je novou zmluvou v Mojej krvi, ktorá sa prelieva za vás.“ ‘ ‘ “

„Tak isto po večeri vzal aj kalich hovoriac“ – znovu sa kladie dôraz na dôležitosť uznania vonkajšej fyzickej formy – tela – a na rozdelenie sa o fakt tejto dôležitosti.“

„Tento kalich je novou zmluvou v Mojej krvi“ značí, že táto vonkajšia fyzická forma – telo –, ktorá bola urobená Božskou, bude fuzionovaná a včlenená do totality Plnej Prirodzenosti Najvyššieho a k svojej plodnej zrelosti dospeje Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, ktorá do toho okamihu ešte nikdy nebola v bytí a existencii. Jej Absolútna Mentalita či uznanie, že Mentalita Najvyššieho bola prítomná v tom tele/krvi, bola preliata za negatívny stav či vystavená negatívnemu stavu.“

„Ktorá sa prelieva za vás“ alebo u Matúša 26:28 – „ktorá sa prelieva za mnohých pre odpustenie hriechov“ znamená, že vystavenie tej Mentality negatívnemu stavu, či fakticky uvedomenie si, že Najvyšší sa z pozície Svojej čistej Lásky a Dobrot pokoril, aby vstúpil do Zóny Vymiestnenia; získal odtiaľ fyzické telo-mäso; umiestnil doňho Svoju dušu – mentalitu a vstúpil do boja so všetkými silami negatívneho stavu, ktoré sa snažili poprieť Jeho/Jej Božskú prítomnosť neustálymi útokmi na Jeho/Jej fyzické telo – najzraniteľnejšiu časť Jeho/Jej prítomnosti v negatívnom stave, no zároveň jedinou časť, prostredníctvom ktorej mohla Božská Prítomnosť konať dielo Spásy.“

„Len touto prácou bol ustanovený trvalý stav, prostredníctvom ktorého a za pomoci ktorého môže byť každý v negatívnom stave, kto uznáva tento fakt, vyslobodený z negatívneho stavu a jeho/jej hriechy-problémy môžu byť eliminované.“

„V tomto príbehu je nutné zdôrazniť a pochopiť niekoľko ústredných termínov. Sú to: „Plod viniča a vino“, „kalich“, „krv“, „chlieb“ a „telo“. Všetky tieto termíny majú viacúrovňový duchovný

význam a dôležitosť. Nimi je opísaný proces zbožštenia a hybridizácie ľudského tela-mäsa Ježiša Krista. Keďže tento proces bol najdôležitejšou udalosťou, akú kedy celé Stvorenie a Zóna Vymiestnenia od svojho založenia zažili, hrá Posledná Večera takú dôležitú úlohu vo všetkých kresťanských náboženských rituáloch.“

„ ‚Vino‘ a ‚krv‘ vo všetkých aspektoch svojho významu označujú Božskú Pravdu (jeden z jej prvkov), ktorá bola vzatá z Absolútnej Vonkajšej Mysle Najvyššieho, zvanej Kristus. Keďže však muselo dôjsť k oddeleniu toho prvku od totality Absolútnej Mysle Najvyššieho, uvádza sa tu princíp viniča. ‚Vinič‘ v tejto konotácii označuje vonkajší stav prírodného stupňa a realitu jeho bytia a existencie, kde bol inciovaný a uvedený do aktívneho a dominantného modu negatívny stav. ‚Vinič‘ tu teda označuje aj celú Zónu Vymiestnenia, ktorá pozostáva zo ziel a neprávď negatívneho stavu.“

„ ‚Plod toho viniča či vína‘ znamená všetky výsledky a následky násilia, ktorého sa negatívny stav dopustil na Dobro a Pravde pozitívneho stavu, ktoré Ježiš Kristus musel včleniť do Svojej krvi. ‚Krv‘ tu má dva paralelné významy: Božskú Pravdu, čeliacu všetkým nepravdám negatívneho stavu a odstraňujúcu ich z tej časti Jeho fyzického tela-mäsa, ktorá bola sformovaná z Jozefovho prvku. ‚Krv‘ však označuje aj dušu čiže mentalitu. Tu je opísané postupné vypudenie mentality z génov Márie a Jozefa a postupné vlievanie Božskej Mentality z Najvyššieho do toho tela-mäsa.“

„ ‚Piť z plodu viniča‘ znamená plné zažitie ukrutnej a ohavnej mentality negatívneho stavu a jej následné nahradenie Božskou Mentalitou, ktorá mala obsadiť to telo, urobiac ho tak božským. Akonáhle je to telo urobené božským, môže sa udržať v plnosti pozitívneho stavu – kráľovstve Božom. K tomuto udržaniu sa nemôže dôjsť, kým sa tento proces nezavší – úplnou fúziou všetkých čiastočiek fyzického tela-mäsa do totality Prirodzenosti Najvyššieho – alebo kým sa Najvyšší nestane plnosťou Pána Ježiša Krista.“

„ ‚Kalich‘, čo obsahuje plod viniča, označuje toto ľudské telo-mäso – najexternejšiu nádobu Božskej Mentality. Samotná Božská Mentalita je odvodená z Absolútnej Prostrednej Mysle čiže Absolútnej Duše Najvyššieho, ktorá sa nazýva Ježiš. Tu spočíva tajomstvo zjednotenia princípu ‚Ježiš‘ a princípu ‚Kristus‘.“

„ Ako si pamätáte, jedným z hlavných krokov, ktorý aktivátori negatívneho stavu museli podniknúť, bola izolácia, separácia a rozbitie jednoty, jedinosti a harmónie všetkých duchovných princíпов. Najdôležitejším a najúčinnším krokom v tomto negatívnom procese je oddelenie Pravdy od jej Dobra a Dobra od jeho Pravdy. Je to večné duchovné manželstvo. Samotná pravda bez svojho dobra nemá žiadny život a význam. Je mŕtvym koňom (použijúc vaše úslovie). Dobro bez Pravdy však nemá žiadne prostriedky na svoju manifestáciu. V ich separovanom stave nemajú teda žiadnu moc. Taký čin umožňuje negatívne mu stavu dospieť k jeho plodnej zrelosti a stať sa mocným. To, čo pozitívny stav oslabuje, je zdrojom moci negatívneho stavu.“

„ V tomto ohľade separácia ‚Ježiša‘ od ‚Krista‘ znamená porušenie a poprenie všetkých základných duchovných princíпов. To porušenie však muselo byť pripustené a zakúsené Najvyšším, skôr než mohlo nastať znovuzjednotenie týchto princíпов.“

„ Majte, prosím, na pamäti, že inkarnácia Ježiša Krista bola inkarnáciou do negatívneho stavu nejednotnosti, separácie a izolácie. Toto tvorí jeho pravú podstatu. Vo Svojom pôvodnom zjednotenom stave sa Ježiš Kristus v negatívnom stave nemohol objaviť. To by sa minulo cieľa. Objavenie sa v zjednotenom stave by znamenalo okamžité zničenie negatívneho stavu. Negatívny stav nemôže strpieť taký zjednotený stav ani na zlomok sekundy. A tým, že zjednotený stav v Ježišovi Kristovi by bol v absolútnej kondícii, tá pohroma by bola pre

negatívny stav absolútna. To by nebol akt spasenia, ale záhuby. Ak by to bolo tak, negatívny stav by mohol právom vykresľovať Boha ako kruté, vražedné a krvilačné monštrum.“

„Z tohto dôvodu musel byť vstup Ježiša Krista do negatívneho stavu vykonaný v súlade s pravidlami a regulami existujúcimi v negatívnom stave – stave separácie.“

„Princíp ‚Kristus‘ bol teda separovaný prvý a fuzionovaný do prvkov Jozefa (nepravdy negatívneho stavu) a Márie (zlá negatívneho stavu) a skrížený s nimi. Z tej pozície, z pozície ‚Krista‘, sa začal proces postupnej eliminácie nepráv a falošnej mentality, nahradzajúci ich pravdou Krista.“

„Zároveň, kým prebiehala eliminácia ziel a zlej mentality, bol postupne zavádzaný princíp ‚Ježiša‘ – dobro, čo kulminovalo úplným nahradením tej zlej mentality Božskou Mentalitou – Ježišom. Len čo bolo úplné vypudenie ziel a nepráv zavŕšené, došlo k znovuzjednoteniu Ježiša a Krista. Teraz sa Ježiš stal Ježišom Kristom – zjednotením dobra a pravdy, čo pripravuje cestu pre vstup Ducha Najvyššieho do tohto zjednoteného Ježiša Krista.“

„Duch Najvyššieho – Absolútna Najvnútornejšia Duchovná Mysel’ – nemôže vstúpiť do fuzionovaného hybridu – Ježiša Krista –, kým všetky zlá a nepravdy nebudú z toho tela vypudené a kým nedôjde k znovuzjednoteniu všetkých separovaných a izolovaných duchovných princípov. Predčasný vstup Ducha Najvyššieho do Ježiša Krista by znamenal koniec negatívneho stavu, pretože nič z negatívneho stavu nemôže zniesť čistotu absolútnej pozitívnosti toho Ducha a práve tak – nič z negatívneho stavu nemôže do toho Ducha nikdy vstúpiť.“

„Slovo ‚chlieb‘ súvzťahuje s Absolútnym Duchom čiže s Absolútnou Najvnútornejšou Duchovnou Mysľou Najvyššieho.“

„Všimnite si, prosím, poradie, v akom učenici dostávajú kalich a chlieb. Tým poradím Ježiš Kristus zdôraznil náležitý duchovný postup. Najprv je podaný chlieb, potom kalich. To znamená, že všetko musíte odvodzovať od najvnútornejšieho k najexternejšiemu, a nie v opačnom smere, ako je to v prípade negatívneho stavu. Negatívny stav je v skutočnosti budovaný na tejto obrátenej pozícii – zvonku dovnútra.“

„Počiatočným bodom všetkých a všetkého musí byť duch či duchovné princípy. Všetci a všetko je odvodzované z týchto princípov. Čokoľvek, čo existuje, existuje vďaka svojim duchovným princípom, ktoré neustále vyžarujú z Pána Ježiša Krista. Slovo ‚chlieb‘ označuje tento fakt, lebo dáva telu potravu, udržiavajúc to telo živým a žijúcim. ‚Chlieb‘ zahŕňa a označuje všetky dobré, ktoré telo potrebuje na svoje prežitie. Je to duch (‚chlieb‘) toho tela, čo mu dáva život. Vziať a jesť ten chlieb znamená uznať tento najdôležitejší, najpodstatnejší a najrozhodujúcejší fakt. Od jeho akceptovania (jedenie chleba) závisí jedincov život. Od akceptovania toho faktu, že tento Božský Duch bol prítomný vo fyzickom tele Ježiša Krista, ktoré obsahovalo aj Jeho/Jej Božskú Mentalitu (pitie krvi), závisí spasenie každého z negatívneho stavu. Z negatívneho stavu niet žiadnej inej cesty.“

„Spomínate si, čo Ježiš Kristus povedal ľuďom, ako je to zaznamenané v Evanjeliu podľa Jána, kapitola 6, verše 53–56 ? Citujme:“

„ ‚Nato im Ježiš povedal: ‚Veru, veru, hovorím vám, ak nebudete jesť telo Syna Človeka a piť Jeho krv, nebudete mať v sebe života. Kto je Moje telo a pije Moju krv, má život večný a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo Moje telo je skutočne pokrm a Moja krv je skutočne nápoj. Kto je Moje telo a pije Moju krv, prebýva vo Mne a Ja v ňom.‘ ‘ ‘ “

„Práve to je mienené tu citovaným vyhlásením. A práve toto je pravým duchovným významom Poslednej Večere.“

„V kontexte Poslednej Večere prikladá Ježiš Kristus slovu ‚chlieb‘ rovnaký význam ako výrazu ‚Moje telo‘. Dôraz je tu na akceptovaní faktu, že fyzické telo-mäso sa stane integrálnou súčasťou totality Prirodzenosti Najvyššieho, ktorá sa stane plnosťou Pána Ježiša Krista. ‚Pán‘ je chýbajúcim článkom. V čase fúzie bol Ježiš Kristus fakticky ‚Kristom‘. Po vypudení mentality, zdedenej po Jozefovi a Márii, sa stal Ježišom Kristom. Po zavŕšení fúzie toho tela do Najvyššieho sa však stal Pánom Ježišom Kristom.“

„Prijať tento fakt znamená jest' Jeho/Jej telo – pravý chlieb a piť Jeho/Jej krv – pravý nápoj. Len týmto prijatím možno nadobudnúť večný život v pozitívnom stave – úplne oslobodený od stavu negatívneho. Prijať toto je dobrom (pokrmom), pretože je to skutočná pravda (nápoj). Čokoľvek, čo je dobré, je pravdivé. Čokoľvek, čo je pravdivé, je dobré. V tom je pravé, rýdze zjednotenie všetkých duchovných princípov, ktoré tvoria život pozitívneho stavu.“

„Význam Poslednej Večere spočíva v neustálom pripomínaní toho, že do kráľovstva Božieho niet žiadnej inej cesty okrem plného akceptovania tejto Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista (čo je zjavené v tejto knihe).“

„O Poslednej Večeri jestvuje ešte niekoľko dodatočných bodov, zasluhujúcich si pozornosť:“

„1. Pán Ježiš Kristus, predvídajúc zradu kresťanstva, zaviedol Poslednú Večeru ako memento toho, aký bol pravý význam Prvého Príchodu Ježiša Krista. Predvídal, že kresťanské náboženstvá, ako aj všetky ostatné, sa ocitnú v externosti duchovnosti, a nie v jej vnútornosti. Kvôli tomuto faktu bolo nutné vymyslieť vonkajšie prostriedky, pomocou ktorých by im mohlo byť poskytnuté isté uvedomenie si týchto dôležitých duchovných faktorov. Toto je jeden z dôvodov, prečo Pavol zrekapituloval vonkajší proces Poslednej Večere, tak ako bol vykonaný Pánom Ježišom Kristom, a zaviedol ho vo všetkých cirkvách (I. Korint'anom 11:23–26). Bola to Pavlova úloha priviesť túto externalizáciu do jej najextrémnejšej plodnej zrelosti.“

„Vyjadrením týchto faktov prostredníctvom takých vonkajších prostriedkov, hoci veľmi nejasných, mohol sa na vašej planéte a v zostatku Zóny Vymiestnenia udržiavať nejaký náležitý duchovný život. Sú pravými pozostatkami duchovného faktu, ktorý bude neskôr slúžiť na spasenie každého z negatívneho stavu a na trvalé zrušenie negatívneho stavu. Tento duchovný fakt je tým, od čoho závisí výsledok verdiktu Posledného Súdu, opísaného v predchádzajúcej kapitole a založeného na duchovnosti každého a na jej kvalite.“

„Toto je dôvod, prečo sú záležitosti, obsiahnuté v symbolizme Poslednej Večere, tak veľmi zdôrazňované. Ukazuje vám to však tiež to, ako ďaleko je väčšina kresťanov, ako aj všetci ostatní, v ponímaní Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, keď separovali Ježiša od Krista a Krista od Ježiša, a Pána Ježiša Krista od Boha, a Boha od Pána Ježiša Krista, a Ducha Svätého od každého z nich. Svätý Duch bol v tejto zvláštnej konotácii Duchom Najvyššieho či tým prvkom z Absolútnej Najvnútornejšej Duchovnej Mysle, ktorý bol fuzionovaný s ostatnými prvkami, použitými v procese hybridizácie Ježiša Krista a neskôr Najvyššieho, keď sa Najvyšší stal Pánom Ježišom Kristom.“

„Symbolizmus Poslednej Večere zdôrazňuje teda túto jednotu a poslúži ako svedectvo proti všetkým tým, ktorí sa zúčastňujú na jej vonkajších rituáloch, no vo svojom srdci odmietajú prijať ňou reprezentované fakty, opísané v tejto kapitole.“

„2. Jedným z dôležitých aspektov obsahu a významu Poslednej Večere je potvrdenie platnosti a zdôraznenie dôležitého duchovného princípu podelenia sa. Toto je vyjadrené slovami ‚rozdeľte si medzi sebou‘ a pitím z toho istého kalicha.“

„Z tohto princípu vyplýva, že každá sentientná entita a ľudský tvor je jedinečná a má jedinečné a neopakovateľné vnímanie Prirodzenosti Pána Ježiša Krista – zo špecifickej pozície každého jednotlivca, ktorú zaujíma medzi ostatnými. To vnímanie, založené na jedinečnej štruktúre ich osobností a ich pováh, sa líši od jednotlivca k jednotlivcovi. Nikto nie je rovnaký. Preto, z pozície tejto nerovnakosti, má jedinec tendenciu vnímať, chápať a prijímať Prirodzenosť Pána Ježiša Krista tak trochu odlišne. Toto odráža rozhodujúci fakt, že nik nemôže vnímať a chápať Prirodzenosť Pána Ježiša Krista v absolútnom zmysle. Akt vnímania a chápania je relatívny, zodpovedajúci špecifickej povahe každého jednotlivca.“

„Aby sa umožnilo širšie a rozmanitejšie vnímanie a chápanie pravej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, bol ustanovený duchovný princíp delenia sa. Každý sa má s každým podeliť o svoje vnímanie a chápanie tejto Prirodzenosti, ako aj o to, ako s ňou nadväzuje vzťah.“

„Všimnite si však, prosím, že učenci si rozdelili **ten istý** kus chleba a pili z **toho istého** kalicha. Tento dôležitý fakt naznačuje, že je to absolútne ten istý Pán Ježiš Kristus, o ktorého sa delia, a nie niekto iný; a že jedincovo vnímanie chápania Pána Ježiša Krista a spojenie s ním je také platné a také dôležité ako kohokoľvek iného a že je to absolútne ten istý Pán Ježiš Kristus, s kým nadväzujú vzťah. Predvídajúc vznikanie mnohých náboženských siekt – okolo učení o prirodzenosti Pána Ježiša Krista –, vyhlasujúcich sa za jediné pravé, bolo potrebné zaviesť istý symbolizmus zjednocujúceho princípu. Posledná Večera slúži do určitej miery tomuto účelu. Toto je opäť pripomienkou toho, že je len jeden Boh a že ten Boh je Pán Ježiš Kristus, ktorý je vnímaný nekonečne rozmanitými cestami a spôsobmi, no napriek tomu je to presne ten istý Pán Ježiš Kristus.“

„3. Ďalším dôležitým aspektom významu Poslednej Večere je určenie základne, na ktorej sa ustanovuje vzťah s Pánom Ježišom Kristom. Nie je postačujúce intelektuálne uznať Pána Ježiša Krista, opísaného v tejto knihe. To neposkytuje žiadnu vzájomnosť, a preto nemá žiadne hmatateľné či akékoľvek iné následky. Ten vzťah musí byť budovaný na veľmi osobnom, veľmi súkromnom a veľmi intímnom postoji.“

„Princípom je tu to, že – v záujme nadviazania akéhokoľvek zmysluplného a závažného vzťahu s Pánom Ježišom Kristom – jedinec musí zo svojej vlastnej slobodnej vôle a svojou vlastnou slobodnou voľbou pozvať Pána Ježiša Krista do svojho srdca. Intelektuálny vzťah je vzťahom zvonku, v stave separácie. Jedinec je separovaný od Pána Ježiša Krista. Ak je to tak, je v negatívnom stave. Byť separovaným od Pána Ježiša Krista znamená byť v negatívnom stave.“

„Dôsledok tohto tvrdenia je enormný. Nikdy sa nemôžete dostať z negatívneho stavu či byť zachránení z jeho zovretia, ak nepozvete Pána Ježiša Krista, aby vstúpil do vás, aby bol vašou integrálnou súčasťou a aby bol s vami jedno. Toto sa mieni slovami ‚jedenie Jeho tela‘ a ‚pitie Jeho krvi‘. Je to osobné, súkromné a intímne prijímanie. Je to vzájomný vzťah, pretože Pán Ježiš Kristus sa stal vašou integrálnou súčasťou a vy ste sa stali integrálnou súčasťou Pána Ježiša Krista. Toto sa mieni slovami ‚kto je Moje telo a pije Moju krv, prebýva vo Mne a Ja v ňom‘ (Ján 6:56).“

„Akceptovať pravú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, ktorá je opísaná v tejto knihe, a pozvať Ho/Ju, aby vstúpil do vás a stal sa vašou integrálnou súčasťou a bol vládcom vášho života, znamená vzájomné podelenie sa. Pán Ježiš Kristus sa delí o Seba Samého/Samu s vami a vy sa delíte o seba samého s Pánom Ježišom Kristom a následne sa delíte o túto jedinečnú skúsenosť s každým iným, kto je ochotný podeliť

sa a podeliť sa o seba. Robiac toto, zúčastňujete sa Večere Pána Ježiša Krista. A to je to, čím vlastne Posledná Večera Pána Ježiša Krista je.“

„4. Keď je toto uznané a takéto podelenie sa ustanovené, neexistuje žiadna potreba zúčastňovať sa na vonkajšom rituálnom procese Poslednej Večere, čo je praktizované všetkými kresťanskými cirkvami.“

„Pôvodným účelom založenia akejkoľvek cirkvi bolo pomôcť ľuďom v procese ich vzájomného podelenia sa. Boli vyvinuté isté kroky, aby podporovali ľudí v koncentrovaní sa na aktuálne záležitosti a na to, ako sa dostať sa do styku s Pánom Ježišom Kristom v nich samotných – v záujme toho, aby Ho/Ju mohli pozvať do všetkých aspektov svojho ducha, duše a tela a oplácať tým Jeho/Jej pozvanie – stať sa jedným s Ním/Ňou – vstúpením do Neho/Nej (Ja vo vás a vy vo Mne). Toto je jediná rola, ktorú by každá cirkev mala mať. Pod vplyvom negatívneho stavu sa však všetky tieto kroky a procedúry stali len vonkajšími rituálmi bez akéhokoľvek hlbšieho významu. Boli vyhlásené či proklamované za sväté samy osebe a ich vonkajšie vykonávanie či účasť na nich bola a je považovaná za dostatočnú pre vedenie pravého duchovného života.“

„Rituál Poslednej Večere tomuto osudu neunikol. Stal sa ešte viac ritualizovaným a externalizovaným než čokoľvek iné. Celkom stratil svoj pravý význam. Za súčasne existujúcej situácie sa zmenil na bezvýznamnú procedúru, ktorej chýba akákoľvek pravé duchovná konotácia. Vzhľadom na dostupnosť tohto Nového Zjavenia Pána Ježiša Krista je Posledná Večera, v tradičnej kresťanskej konotácii, týmto zrušená. Nie je už viac platná. Terajšia forma Poslednej Večere, ktorá sa odteraz zavádza, tkvie v dennodennom vchádzaní dovnútra a v dôvernom kontakte s Pánom Ježišom Kristom na osobnej, súkromnej a intímnej báze, potvrdzujúc ten fakt, že Pán Ježiš Kristus je vo vás a vy ste v Pánovi Ježišovi Kristovi. Potvrdzovaním toho máte kontrolu nad svojím životom, ste schopní odraziť všetky vnútenia negatívneho stavu, neustále na vás dorážajúce, kým sa nachádzate vo fyzickom tele.“

„Majte však na mysli to, že v záujme tejto dennodennej komunikácie či v záujme dôverného kontaktu s Pánom Ježišom Kristom – zúčastňujúc sa na Jeho/Jej Poslednej Večeri, je nutné akceptovať Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, zjavenú v tejto knihe. Ak tak neurobíte, dostanete sa do kontaktu s falošnými ‚kristami‘ a falošným ‚Ježišom Kristom‘, a s celými zástupmi falošných prorokov, ktorí sa vám zjavujú ako anjeli svetla. Toto je dôležité varovanie. Mnoho ľudských tvorov bude mať s akceptovaním tohto faktu značné ťažkosti. Toto je však Nové Zjavenie a Pán Ježiš Kristus robí všetko novým a iným. Staré spôsoby sú neodvolateľne mŕtve.“

„Ten/Tá, kto má uši, aby počul, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)